

עמ"י 67219/06 - דין הראל, יובל הרצל, דין הלפרין, נעם לבאות, איתן הרצל, רונן שחורי נגד מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 יוני 2023

עמ"י 67219-06-23 ואח'

לפני כבוד השופט מיכאל תמייר

העוררים

דין הראל

יובל הרצל

דין הלפרין

נעם לבאות

איתן הרצל

רונן שחורי ע"י ב"כ עו"ד גבי לסקו, עו"ד ניר אלפסה ועו"ד יוני

לבואסום

נגד

המשיבה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רן בטאט, עו"ד פקץ יפי ברדה וסגן

ניצב מתן גלט

החלטה

לפני עירע על החלטת בימ"ש קמא בראשון לציון (כב' השופט מנחם מזרחי, נשיא) מיום 27/06/23 אשר ניתנה במסגרת תיק מ"י 23-06-65983, לפיה, לאחר שנדחתה בקשה המשיבה להאריך את מעצרם של העוררים, הוחלט על שחרורם בתנאים מגבלים, הכוללים: מעצר בית מלא עד ליום 29.06.23 בשעה 12:00; איסור השתתפות בהפגנות לפחות 10 ימים; איסור כניסה לעיר מודיעין לפחות 15 ימים; התחייבות להתייצב לחקירה ככל שיידרשו; וכן נקבעה התחייבות העצמית של העוררים בסך של 5,000 נ"ז.

העירע מופנה נגד ההחלטה לקבוע תנאים מגבלים חירות בעניינים של כל העוררים, על אף שבית משפט קמא קבע כי לא עולה חשד סביר לכך שהעוררים ביצעו עבירה בת מעצר, וגם לא נקבעו קיומן של עילות מעצר של שיבוש הליכי חקירה או פגעה בריאות בכל דרך אחרת.

בית משפט קמא קבע בין היתר, את הקביעות הבאות:

"לא מצאתי כל הצבעה ראייתית, כנדרש בהליך זה, ראשית שמאבחן את החשודים שבפני
ミתרת עשרות המפגינים שהשתתפו בהפגנה, באופן שמאפשר לקבוע כי השישה ביצעו עבירות
פליליות מעבר להשתתפות באזתת הפגנה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - ע"י כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

לא מצאתי חישד סביר שתומך בטענה כי מי מהחשודים תקף שוטר, או שהציג את הצעיגים, כפי שהוצעו בסרטון.

אומר, כי אילו היו ציגים בפני ראייה בלבד שאחד מן החשודים תקף שוטר או הצית את הצעיגים, או שביצעו עבירה נוספת, שחרוגת מעצם השתתפות בהפגנה, הייתה מחייבת אחרת, אך לאvr כרך הם פנוי הדברים.

אני מקל ראש בהפרת הסדר הציבורי, אך מדובר בעילת מעצר מוחלשת, ובהתאם ניתן לשקלול חלופת מעצר".

כן נקבע כי כל החשודים נחקרו, אין צורך בחקירה מעבר לכך, ואין מקום להורות על העוררים מפאת חשש לשיבוש הליכי חקורה.

לבסוף נקבע בהחלטה כי "לא ניתן להביא חשודים לביקורת בית המשפט בבקשת האריך את מעצרם, בשישה ימים, כדי שմבוקשת היחידה החקורת רק נוכחות טענה כללית, ללא לאבחן אותם כדי שביצעו עבירה פלילית החורגת מעצם השתתפות בהפגנה, אף אם מדובר בהפגנה סוערת".

בית משפט קמא קבע אפוא, כי החשודים דין לא אובחנו כדי שביצעו עבירה פלילית, וכל שעשו הוא "השתתפות בהפגנה, אף אם מדובר בהפגנה סוערת". עוד ציין בית משפט קמא כי אינו מקל ראש בהפרת הסדר הציבורי.

בית משפט קמא קבע בצורה מפורשת כי לא הוצגו ראיות כנדרש בהליך זה לביבוס החישד שמי מהחשודים ביצע את העבירות אשר מיוחסות להם: תקיפת שוטר, הצתת ציגים "או שביצעו עבירה נוספת".

במהלך הדיון פירטו הצדדים את טענותיהם כפי שבאו לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון דלעיל ולפיכך לא אחזר עליהם. אציין רק כי הדיון התמקד ברובו בפרשנות של דברי בית משפט קמא על אודות "הפרת הסדר הציבורי".

לעון בית המשפט הוגש תיק החקירה ובית המשפט צפה בסרטון והתמודות מהזירה שהוצעו לו. אכן ניתן להתרשם כי היו גם חלקים בהפגנה שלא פי החישד לו, בפעולות אלימות כגון שריפת ציגים בליבה של שכנות מגורים. עם זאת, כפי שקבע בית משפט קמא בצדק, מהחומר שהוצע לא ניתן לקשור את העוררים לפעולות אלה.

כידוע, סעיף 13(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו-1996 [חוק המעצרם] קובע: "שופט לא יוציא על מעצרו של אדם, אלא אם כן שוכנע כי קיים חשד סביר שהאדם עבר עבירה, שאיןנה חטא, ומתקיימת אחת מעילות אלה...".

משמעות בית משפט קמא כי אין חשד סביר כי העוררים ביצעו ولو עבירה אחת מהعبירות המียวחשות להם שהן בנות מעצר, לא מתקיימים התנאי הבסיסי למעצר חדש, קובע בסעיף 13(א) לחוק המעצרם, ולפיכך אף לא לקביעת תנאי שחרור.

למעלה מהדרוש אצין כי אף לו ניתן היה לפרש את דבריו בית משפט קמא כי קיים חשד לכך שהעוררים הפרו את הסדר הציבורי, או שהם קשורים לעבירות של מהומה במקום ציבורי וחסימה או הפרעה בדרך ציבורית, הרי שאליה עבירות מסוג "חטא", ועל כן אין בננות מעוצר (ראה כאמור סעיף 13(א) לחוק המעצרים).

למעלה מן הדרוש אציון כי צריך שיהיה קשור ענייני בין המגבלה המוטלת על חסוד לבין עילת המעוצר (ראו, למשל, החלטה משולשם בבש"פ 3803/23 קובי נ' מדינת ישראל [26.6.23], מפי כבוד השופט כשר).

בבית משפט נכבד קמא לא צין בהחלטתו עילת מעצר כלשהיא, ולפיכך גם לא ניתן לקשר בין התנאים שהוטלו ובין צורך כלשהו.

לציבור הרחב זכות בסיסית להשתתף בהפגנות ובלבד שהכול יעשה במסגרת החוק תוך הקפדה על שמירה מודקמת של הסדר הציבורי והימנעות מהتانחות אשר מהוות אלימות.

לאור האמור לעיל הערר מתקבל, במובן זה שכל התנאים המגבילים שנקבעו על ידי בית משפט קמא בטלים. בהסכם העוררים, יעמוד בעינו רכיב ההתחייבות העצמית.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשפ"ג, 28/06/2023 במעמד הנוכחים.

מיכאל תמייר, שופט